

Potenssi

Potenssi 1/1998

Sisällys

<i>Pääkirjoitus</i>	3
<i>Arvioinnista Turun yliopistossa</i>	4
<i>Fysikaalisten tieteiden koulutusohjelmasta ja linjavalinnoista</i>	5
<i>Deltan Hallitus 1998</i>	6
<i>Oulu?</i>	9
<i>Energiaa ja olutta</i>	10
<i>Goom 98</i>	13
<i>Sitsit</i>	14

Toimitus

Päätoimittaja

Jari Kalinainen

Toimitussihteeri

Mikko Järvinen

Oikoluku

Kalle Lehtonen

Potenssi

Julkaisija

Turun yliopiston matemaattisten ja
fysikaalisten tieteiden opiskelijoiden
yhdistys Delta ry

Osoite

Fysiikan laitos
20014 TURUN YLIOPISTO

Puhelin

(02) 333 5079

E-Mail

delta@utu.fi

WWW

<http://org.utu.fi/tyyala/delta/>

Pankkiyhteys

Merita 220518-20106

Levikki

400 kpl

Painatus

Åbo Akademis Tryckeri

Dead line 2/1998 30.4.1998

P ä ä k i r j o i t u s

Kevät toi kevät toi muurarin ja siinä sivussa Potenssin (isolla tai pienellä peelillä). Ensimmäinen on aina se vaikein tai niin on kerrottu ja totta se tuntuu olevan. Tämän kyseisen lehden, jota käsissäsi rypistelet, piti ilmestyä jo eilen vai olikohan se vieläkin aikaisemmin, mutta meteorologisista syistä ilmestymispäivä siirtyi neljänteen päivään.

Kesän pitäisi olla jo oven takana, mutta minkä oven. Joku ystävällinen ihminen voisi nyt etsiä sen kyseisen oven ja avata sen, alkaa tämä kylmyys jo pikkuhiljaa paletamaan. Toisaalta kuka sitä kesää kaipaisi. Onhan silloin lämmintä, mutta jos on onnekas ja on saanut kesäksi töitä, niin viettää juuri ne päivän lämpimät hetket neljän seinän sisällä jossain tunkkaisessa varastossa/toimistossa.

Kesätöiden hakeminen on hermoja sekä kenkiä kuluttavaa hommaa. Saa käydä mitä erilaisimmissa paikoissa joista ei ole edes kuullut ja täytellä mitä ihmeellisimpiä hakemuksia. Niissä kysytään sitten asioita, joita ei tiennyt edes olevan olemassa ja loputkin kysymykset ovat aseteltu mahdollisimman vaikeatajuisesti. Kun kevät etenee ja useampi kymmenen työhakemusta on täytetty ja lähetetty niin on aika odottaa - me otamme teihin sitten yhteyttä. Useimmat yritykset tekevät päätöksensä kesätöistä maaliskuun ja huhtikuun aikana, mutta jos kaikki hakemukset olikin floppeja ja töitä ei löytynyt, niin on jo liian myöhäistä löytää kunnan työpaikkaa. No jos ei töitä löytynyt niin silloin on kesällä ainakin aikaa.

Kesällä opiskelu on sama kun pistäisi ketsuppia hernekeittoon, kuulostaa ihan kivalta, mutta jos nyt ei kuitenkaan. On niin paljon helpompaa lähteä ulos ilman tenttikirjaa kuin tenttikirjan kanssa ja sisällä ei viitsisi koko kesää tuhlata. Mutta oli kesällä töissä tai sitten lukemassa on se lomaa siitä huolimatta ja lomasta pitää nauttia. Taidankin tästä lähteä nauttimaan keväisestä Turusta jos vaan löydän piponi.

Hauskaa kevättä koko Potenssia lukevalle porukalle.

Jari "Koska Potenssi ilmestyy?" Kalinainen

Arvioinnista Turun yliopistossa

Hallitus uudistui hieman vuodenvaihteessa ja esittely uusista ja vanhoista naamoista löytyykin tästä lehdestä. Ensimmäiset ekskursiotkin on jo ehditty tehdä Kuusiston radiomastolle, Porin seudulle ja Tuorlan observatorioon.

Kuluneen lukuvuoden aikana yliopistossamme on kiinnitetty paljon huomiota arvosteluun ja arviointiin. Meille kaikille tuttuja ovat jokaisen kurssin jälkeen täytettävät arviointilomakkeet, joita tiedekunta sitten on tarkastellut ja niiden perusteella jakanut ruusuja ja risuja luennoitsijoille. Keväällä 1995 käynnistyi opetusministeriön rahoituksella opetuksen ja oppimisen arviointiprojekti, jonka koordinoijana toimi yliopiston kehittämissyksikön suunnittelija Matti Lappalainen. Tämä projekti saatiin päätökseen syksyllä 1997 ja Lappalaisen toimittama kirja Opetus, oppiminen ja arviointi - Turun yliopiston arviointijärjestelmän rakentaminen julkaistiin loppuvuodesta. Tähän korkeakouluneuvoston kiittämään kirjaan jokaisella jäsenellämme on mahdollisuus tutustua Deltan toimistossa.

Projektin tulosten tiimoilta on järjestetty jo kaksi keskustelutilaisuutta. Ensimmäinen oli joulukuussa ja se oli suunnattu lähinnä yliopiston henkilökunnalle, joka olikin melko runsaslukuisesti mukana. Toinen tilaisuus oli helmikuun alussa ja tarkoitettu lähinnä opiskelijoille. Tässä jälkimmäisessä tilaisuudessa TYY:n edustajat toivat esille huolensa laitosten henkilökunnan saamisesta mukaan arvioinnin kehittämiseen. Vastaavasti joulukuun tilaisuudessa henkilökunta peräänkuulutti opiskelijoiden aktiivisuutta. Opiskelijoiden edustajana nousikin mieleen kysymys, miksi joillakin kursseilla on niin vaikeaa avata suunsa ja antaa luennoitsijalle palautetta kurssista ja sen sisällöstä. Tietenkin Deltaan on aikaisemminkin tultu kertomaan ongelmista, mutta toivoisin opiskelijoiden nyt tämän kevään aikana rohkaisevan mielensä ja antavan palautetta vielä enemmän, oli sitten kyse kiitoksesta tai moitteesta.

Aurinkoista kevättä,

Carita Siponen
Delta ry:n puheenjohtaja

Fysikaalisten tieteiden koulutusohjelmasta ja linjavalinnoista

Sovelletun fysiikan laitoksen esittelijä korkeakoulusihteeri Kyllikki Rossi luo seuraavassa katsauksen fysiikan laitosta koskettaviin alkuvuoden tapahtumiin ja antaa tärkeitä ohjeita (noin) toisen vuoden opiskelijoiden linjavaliintaa varten.

Paikkakuntamme päälehti otsikoi raflaavasti DI-koulutuksen yhteydessä erikoisesti tiedekuntamme opetuksen tietotekniikan tasoa vetoamalla huhuihin ja nimettömiin tietolähteisiin. Samalla puhuttiin vanhoista 80-luvun asioista, vaikka ollaan menossa uudelle vuosituhannele. Kirjoituksessa oli "unohdettu" monet positiiviset faktat.

Kirjoituksessa ei muistettu mainita, että fysikaalisten tieteiden koulutusohjelmasta valmistuneet maisterit saavat työtä heti valmistuttuaan teknologiayritysten palveluksessa. Huomattavaa on, että kaikilta linjoilta valmistuneet menevät "kaupaksi" Nokialle Saloon, Tampereelle ja pääkaupunki-

seudulle. L.M. Ericksson, Telestest, jne. kilpailevat maistereistamme hyvillä palkoilla ja mielekkäämmillä työtehtävillä.

Harjoittelupaikat jaettiin

Valtionhallinnon harjoittelupaikkaa hakivat tänä vuonna hyvin motivoituneet ja menestyneet opiskelijat. Valitettavasti tiedekunta pystyi osoittamaan koulutusohjelmalle vain seitsemän harjoittelupaikkaa, joita haki noin 40 opiskelijaa. Jututin laitoksemme neljää paikkaa hakeneita ja kehotin heitä hakemaan teollisuudesta kesätöitä, jotka käyvät samalla tavalla työharjoittelusta ja tuottavat opintoviikkoja. Monet hakijat ilmaisivat mielipiteensä teollisuuden paikoista jopa niin, että sanoivat suoraan minne eivät mene ja miksi.

Tasokasta fysiikanopetusta

Fysikaalisten tieteiden koulutusohjelman aineopinnot muodostuvat fysiikan ja matematiikan opinnoista lisättynä muutamalla opintoviikolla tie-

tojenkäsittelyoppia tai kemiaa. Kaikki koulutusohjelmassa opiskelevat tietävät, että näiden opintojen taso kestää vertailun. On pitkään harkittu jopa sitä, että vaadimme opiskelijoiltamme liikaa teknillisiin korkeakouluihin verrattuna. Palaute on ollut, että hyvä näin koska meiltä valmistuneet ovat päteviä laajan osaamisensa ansiosta.

Mitä opettajakuntaan tulee, niin opiskelijoiden antama palaute on vielä virassaan olevien kohdalta hyvinkin positiivinen. Juuri nyt täytetään teoreettisen fysiikan professorin, fysiikan professorin ja elektronikan professorin virkoja. Vielä tämän kevään aikana tulee haettavaksi lisäksi yksi fysiikan apulaisprofessorin virka. Eläkkeelle siirtynyttä on turha parjata. Virkaan valitaan tieteellisesti pätevin, joka mahdollistaa suuretkin muutokset. Maakunnan ja ylioppilaskunnan tuki on puolellamme, mistä voimme olla ylpeitä. Meidän suomenkielinen maisterikoulutuksemme on vaativaa, mutta tasokasta eikä sitä tarvitse hävetä työmarkkinoilla, vaikka tupsu ylioppilaslakista puuttuisikin.

jatkuu sivulla 15

Deltan Hallitus 1998

Vuoden 1998 Deltan hallitus valmistettiin yksinkertaisen reseptin avulla: puolet vanhaa viisautta ja puolet uutta verta. Ravistettiin ja taidettiin jopa sekoittaakin. Vaikka resepti oli sangen yksinkertainen, niin tämän koktailin ainekset eivät ainakaan tunnusta olevansa.

Puheenjohtaja: Carita Siponen

Carita pääsi eroon viime vuoden tittelinsä vara-etuliitteestä ja istuu nyt todellisena "Ms Einstein":na nuijan jommassa kummassa päässä. Vuosi sitten keuhuttiin Caritan "jättäneen jo hurjimman opiskelijaelämän taakseen" sekä "siirtyneen seesteisemmälle polulle kohti valmistumista". Totta ainakin toinen puoli, sillä Carita todella valmistuu tasaisen varmaa tahtia.

Varapuheenjohtaja: Jussi Raittila

Vauhdikasta "Raomam koohopoik" Jussia voitaisiin pitää Pelle Pelottoman esikuvana ellei tilanne olisi toisinpäin. Välillä tuntuu että Jussi ei missään nimessä polta kynttilää molemmista päistä vaan parista kohdasta keskeltäkin. Kovasta opiskelutahdistasta huolimatta Jussilla riittää aikaa hoidella monenlaisia pieniä ja suuria tehtäviä ja jääpää aikaa loistavasti vielä bileilyynkin.

Taloudenhoitaja: Kalle Lehtonen

Kallella riittää lukuisia hyviä ystäviä: Aku Anka, Roope-Setä, Hessu Hopo - lista lienee miltei loputon. Kylän suurin kypärä ja letkeä veikko muutenkin. Jos Kallelta loppuu niin Kallella ei ole rahaa.

Ekskursiot ja kulttuuri: Matti Kärkkäinen

Edellisellä kaudella siirtomarkkinoiden pyörteissä Oulusta Turkuun muuttanut Matti on sekaantunut Sammon maljan tavoitte-
lun lisäksi Deltan asioihin. Kulttuuri- ja ekskursionvastaavan teh-
täviä hän hoitelee tänä vuonna jo kokemusta ja itsevarmuutta
uhkuen. Ystävyyttä yli ainejärjestörajojenkin harjoittava Matti
luonnehtii itseään positiiviseksi, urheilulliseksi ja luotettavak-
si.

Monisteet: Jukka Virtanen

Suomen kaikista jukkavirtasista Deltan hallituksessa istuva Vir-
tasan Jukka on aito ja alkuperäinen. Mielestään vaatimaton mutta
paras Jukka harrastaa matikan opiskelun ohella teatteria - ja ni-
menomaan sen tekoa. Vaikka tämä onkin Jukan ensimmäinen
vuosi hallituksessa, harkitsevana ja opiskelijaelämää kokenee-
na henkilönä hän saa taatusti pidettyä monisteet ojennuksessa.

Sihteeri(kkö): Pilvi Vihervuori

Pirtsakka Pilvi on monen harmaan päivän piristys. Tämä Del-
tan hallituksen ISB (intellektuelli sinisilmäinen blondi) etsii
omien sanojensa mukaan vielä uraansa.

Outo kaveri

Yritä nyt jo
vähitellen saada
tuo loppumaan.

π 3,141592654...

Arkisto, jäsenistö, jneistö: Tii Ruotsalainen

Tiialla on titteleitä vaikka muillejakaa, mutta ei nimi naista pahenna. Ensimmäisen vuoden matemaagikkoja ylpeä siitä.

Tiedotus: Arto Kankaanpää

Deltan hallituksen Bill Gates. Infopalstan ihmelapsi Heinolasta. Pitää huolen siitä että deltalainen tietää mistä jää paitsi. Myös www.

Bileet: Kati Peltonen

Katin matemaattinen lahjakkuus ilmenee varsin hyvin visaisesta yhtälöstä, jonka hän on laatinut kaikkien Potenssin lukijoiden kiusaksi: $4.3 \cdot \log_{10} 20 = 186120$ h.

Urheilu ja liikunta: Jari Kalinainen

Iso hassu kaveri, mutta varsin harmiton. Jari pistää Deltan liikkelle ja pitää Potenssin pystyssä. Espoon lahja Turun ylioppilaskylälle.

OULULU

Deltan kansainvälinen-osasto järjesti muutamalle valitulle oululaiselle Sigmalle elämyksellisen Turun kierroksen. Yksi piti siitä niin paljon, että taitaa olla kohta turkulainen.

Niinhan siinä lopulta kävi, että Oulusta saapuneet sigmalaiset pääsivät kaikkien komer-venkkien jälkeen tänne Turkuun. Vaiheet heidän matkan suunnittelussaan olivat melko monivaiheiset. Heidän hupimestarinaan toiminut ”kuka lie olikaan” tarjosi todellista hupia kertoessaan matkan suunnittelusta. Matkan ajankohta tuntui risteilevän viikkojen 6 ja 8 väliä, aina viikon välein vaihtuen. Suunnittelehan nyt ohjelmaa ! Lopulta he kaikkien kiemuroiden ja koukeroiden jälkeen päätyivät viikkoon 8, tai oikeastaan se olikin vain yksi päivä.

Kaikkea se vuorovesi tuokin

”No, tuumasta toimeen” sanoi timpuri Taneli. Asiaan. Lähdimme hakemaan näitä vieraitamme maanantai- aamuna 16.2. Silja Linen terminaalis- ta. Sigmalaisien excu oli ollut tähän asti ilmeisen nestepai- notteinen. Tai ainakin se näyt- ti siltä, kun heidän kalmankal-

peita kasvojaan katseli. Odo- timme vähän aikaa, odotimme vielä vähän enemmän ja lopul- ta todella paljon, ennen kuin viimeiset näistä pohjoisen san- kareista saapuivat keskuu- teemme. Tullimiehetkin olivat jo tällöin häpyneet paikaltaan. Odotus oli siis pitkäkkö.

Roudasimme, tai siis kuski ajoi, Katin ja itseni opastuksel- la bussin yliopistolle. Kerroin, tai ainakin yritin kertoa Turun nähtävyyksistä, mutta tarina taisikin lipsahtaa aivan toisil- le raiteille. Ainakin ”Hiljaa !!!” huudoista voisi näin päätellä. Yliopistolle päästyämme esit- elimme Yliopistoaluetta pie- nimuotoisen kävelyretken muodossa. Eräille sankareille tämäkin liikunnallinen suoritus taisi olla jo liikaa, sillä heti toi- mistolle päästyämme ensim- mäiset simahtivat käytävän penkille.

Turkulaista tiedettä, krapulassa

Sigmalaisille, tai niille joita paikalla oli, esiteltiin tämän jälkeen fysiikan laitosta. Tie- dä sitten ketä tämä kiinnosti, mutta saivatpa ainakin sitä mitä pyysivät. Veimme heidät myös syömään Assarille, mi- hinkäs muuhun. Taisi olla mie- leenpainuva ruokailu. Makka- rasoppaa tai broileria a’ la As- sari oli tosi herkullista. Aina- kin vieraillemme se tuntui maittavan, olihan heillä jo pa-

hin krapula takanapäin. Lo- puksi esittelimme hieman ma- tematiikan laitosta. Tai oikeas- taan laitos esitteli itsensä luen- tosalissa. Kuinkahan monella takapuoli puutuikaan, Turussa on nimittäin kovemmat penkit kuin Oulussa.

Lopulta he sitten lähtivät. Eipä ollut mikään herkkä hetki ai- nakaan itselleni, sillä missasin koko lähdön, harmi!!! Jäl- keensä nämä sigmalaiset jätti- vät nallen, joka näin pääsi is- tumaan toimiston hyllylle Las- sin viereen. Niin, uuden asu- kin nimi on Patu. Meinasinpa unohtaa, jäihän heiltä jälkeen- sä myös eräs Antti, alias ”hoo- ver”. Jos et tiedä mistä nimi tulee, parempi ettet tiedäkään. Eräs neitokaisistamme taisikin tehdä hieman lähempää ystä- vyyttä tähän Anttiin. Mutta an- taapa sen jutun jäädä seuraa- vaan kertaan...

Loppu...

No tässä oli tarinaa oululais- ten todella lyhyestä, eikä niin kauhean mieleenpainuvasta- kaan excusta Suomen Tur- kuun. Toivottavasti heillä oli hauskaa. Minusta tuntui kyllä- kin siltä, että meiltä sitä haus- kuutta sai todellakin etsiä. Tä- sitä eräästä neidistä en tosin mene vastuuseen... Kaikille mukana olleille, suuri kiitos.

Matti Kärkkäinen

Energiaa ja olutta

TVO, Meripori ja KOFF - siinä kolmikko joiden perässä 30 delta-laista juoksi karhun kuvat silmissä. Ydinvoimaan, hiilivoimaan ja ohravoimaan tutustuen kului taas yksi excupäivä. Seuraavassa Matti tilittää tunteitaan onnistuneen matkan jälkeen.

Maanantai aamun valjetessa 9.2. lähti bussilastillinen vielä unisia ja energianjanoisia Deltaalaisia kohti Raumaa. Raumalle emme kuitenkaan koskaan saapuneet, tai sitten allekirjoittanut on vain ollut täydellisessä horroksessa. Niin, olimme siis matkalla Olkiluodon ydinvoimalaan, tuttavallisemmin ihan TVO. Raumalta, tai onkohan se nyt Eurajoelta, ihan sama kuitenkin, matkamme oli tarkoitus jatkua Poriin IVO:n vieraaksi. Loppuillaksi oli suunniteltu Sinebrychoffila vierailua. Taisi tämä viimeinen olla vähän muutakin kuin pelkkää suunnittelua...

☞ Professori Raitti ja kaunis Carita. Carita sai heleällä äänellään ja olemuksellaan 'kaikki' kyselemään oluesta ja vaatetukselta.

Uraani halkeaa

TVO, lyhenne sanoista Teollisuuden Voima, on yksinkertaisesti YDINVOIMALA !!! No, back to basics. Alku on aina hauskaa tai ainakin siltä se vielä tuntui, kun söimme tervetuliaiskäretorttua ja jäsimmme palan tummaa TVO-suklaata. Mjamm. Istuuduttuamme auditorion penkkeihin (fysiikan laitoksella on muuten miellyttävämmät), alkoikin hauskuus olla jo kaukana. Esittelijänä toiminut — (lue: piip) -insinööri pommitti osaa kuulijoista, mukaanlukien minut, sellaisella tiedon säteilyl-

lä, jollaista saisi lähteä hakemaan varmaankin Loviisasta. Taisipa piirtoheittimelle rävähtää pari kalvoakin, joissa nabit (= väärinpäin olevat kolmiot) viuhahtelivat neliöihin, taisipa joku päästä kuutioonkin. Eipä aikaakaan kulunut kuin tunti, niin pääsimme liikkuttamaan takamuksiamme, jotka jo ehtivätkin puutua melko pahasti kalvorallin aikana.

Jokainen voimalaan lähtijä sai mukaansa vierailijakyltin ja korvakuulokkeet, ei kuitenkaan korvalappustereoitteita. Tiukan turvatarkastuksen jälkeen (metallinpaljastimen läpi kävely, mikä muuten aiheutti yleistä hilpeyttä), pääsimme

 Hiilivoiman salat kiinnostavat ja suuta kuivaa...

sisälle itse voimalaan. No, tarkistettiinhan meiltä henkilöllisyydetkin. Sisällä talsimme portaita ylös ja taas välillä alas. Näimme, hmmm, kaikkea mielenkiintoista, eli melkein kaiken mitä sisällä oli nähtävää. Oli luonnollista, ettei meitä päästetty esimerkiksi reaktorin? läheisyyteen. Kierros oli antoisa, onneksi kenellekään se ei kuitenkaan antanut säteilyä. Mukana ollut vartija innostui myös kommentoimaan tavalla, joka voitaisiin tulkita melkeinpä seksuaaliseksi ahdisteluksi, kun eräs ryhmämme neitokaisista otti suojalakinetaan pois jaloista. Päätimme TVO:n kierroksen ruokailuun. Saimmepa ainakin lisää energiaa, jotta jaksaisimme vielä matkustaa...

Fossiileissa on voimaa

Matkamme jatkuikin siis Po-

riin, IVO:n Meri-Porin hiilivoimalaan. IVO on lyhenne sanoista Imatran Voima. Jälleen joimme kahvit, mutta niiden kera meille tarjottiinkin makoisat pullat. Eräät nimeltä mainitseemattomat taisivat syödä vielä toisenkin. Kahvituksen aikana saimme kuulla tarinaa, jonka esittelijä pyrki minimoimaan, siinä kuitenkin melko huonosti onnistuen. Tarina kertoi itse voimalasta, sen toimintaperiaatteesta sekä yleisesti yhtiöstä nimeltä Imatran Voima. Suullisen kerronnan jälkeen pääsimme näkemään nämä paikat, joista meille edellä oli tarinoitu. IVO tuntui erovan melko paljon TVO:sta. Paikka tuntui melko likaiselta. Onkohan nyt mikään ihme, kun kyseessä on hiilivoimala. Lisäksi paikasta sai vähän enemmän sellaisen duunari-käsityksen. Kuuma sisällä ai-

nakin oli, sillä hiiltähän voimalassa poltetaan, yllätys. Toisaalta esittelijänä toimineet henkilöt olivat paljon rennompia. No kiersimme kuitenkin läpi koko voimalan, täytyy myötää, että loppu alkoi jo tuntua melko raskaalta, taisi olla jo päivän energia-annos täynnä. Käväisimme myös valvomossa. Valvontaruudut näyttivät kylläkin enemmän Donkey Kong - peliltä, joten en ole aivan varma, mitä siellä valvomossa valvottiin. Oli aika jättää hyvästit IVO:lle ja suunnata matka kohti Poria.

Koff, koff, koffii

Matkamme viimeinen etappi taisi sitten olla se kaikkein odotetuin. Saavuimme siis Sinebrychoffin panimolle. Esittelijämme, Carita (ei oma PJ:mme), kertoi meille Sine-

👉 *Janoinen ryhmä juuri hetkeä ennen humalaa...*

brychoffista, sen historiasta ja nykypäivästä sekä lopuksi saimme nähdä videolta Hardwickin juomassa olutta, tai ainakin hän yritti tehdä sitä. Saimme kierroksen itse panimolla, esittelijästä tuli kylläkin sellainen mielikuva, että hän ei välttämättä tiedä mitään itse panemisesta, kunhan vain kierättää vierailijoita ja kertoo heille mitä on käsketty kertoa. No hauskaa oli kuitenkin jo kierroksella. Taisipa eräs henkilö maistella olutta jo hanoista panimon puolella. Kierros menikin rattoisasti, ja onneksi melko nopeasti. Voisipa jopa luulla, että meillä oli kiire itse oluenmaistajaisiin. Kierroksen päätyttyä siirryimme pieneen kellariravintolaan, jossa söimme pitsaa ja tietenkin joimme olutta. Kahden tunnin ajan nautimme Porin Oluen panemista tuotteita, toiset vähän ja

toiset hieman enemmän. Eräät joivat kylläkin paljon enemmän. Hauskaa oli ainakin alkikirjoittaneen pöytäseurueella. Taisipa jokaisessa pöydässä olla melko puheliaita ihmisiä. Tämä tarkoittanee, että kaikki tuntuivat viihtyvän. Valitettavasti kello tuntui juoksevan normaalin matelemisen sijaan, mutta varmaankin se oli parempi, sillä paluumatkasta olisi voinut muuten tulla melko pitkä.

Ei tämä vielä saa loppua

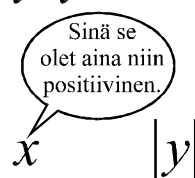
Valitettavasti kaikki hauska loppuu aikanaan, niin myös tämä excu. Paluumatkalla oli hauskaa, luultavasti. Turkuun päästyämme kaikki tuntui olevan ihan jees. Aamu olikin jo sitten eri juttu.

Tälläistä siis tapahtui energia-

excullamme länsirannikolla. Vähän tuli kerrottua, mutta vielä enemmän jäi sanomatta. (Ehkä näin on paljon parempi.) Jokainen mukana ollut sai rautaisannoksen ydin- ja hiilienergiaa, ja loppuillasta saimme paikata päivällä kävelystä aiheutuneen energiavajauksen nestemäisillä nautintoaineilla. Mukava matka ainakin itselläni, toivottavasti myös kaikilla mukanaolleilla. Ja ne jotka eivät olleet mukana - muistakaa varata paikkanne ensi kerralla ajoissa.

Matti Kärkkäinen

Hymyä huuleen

Goom 98

**Opiskelijoille on vuoden mittaan tarjolla mitä erilaisimpia rientoja ja tapah-
tumia. Laivaristeilyjen perinnettä kantava Goom seilattiin kuudetta kertaa
2.-6.2.1998. Seuraavassa pieni kurkistus yhden gybernauttisen reissun tun-
nelmiin.**

Herneen verran ennen kello yhtätoista oli minun pakko lähteä demoista ja jättää esitykseni toiseen kertaan, vaikkakin mieli teki jäädä. Ennen bussiin menoa ravitsin itseäni jättilapaselalla sekä lupauduin levittämään siinä 2000 mainosta risteilyllä.

Bussissa näkyvyys ja ilman laatu olivat huomattavasti heikentyneet paksun puuteriverhon johdosta. Oli sitä puuteria muuallakin kuin ilmassa. Muuten matkalla vallitsi rentoutunut, hauska ja silti jännittyneen odottava tunnelma. Tulipa mieleen erään vanhan laulun sanat: ”Linjuriauto on maanticässä, ...”. Hauskaa tunnelmaa ihmiset pyrkivät tietien tahtoen nostamaan piristein. Jotta tunnelman nostamisessa ei syntyisi katkoksia, jouduimme pysähtymään parille huoltoasemalle käymään vessassa. Tietenkin samalla piristimme huoltamon olutmyyntiä.

Vem kan segla med utan sprit?

Helsingissä terminaalin olivat täyttäneet haalariasuiset ihmiset. Jotkut odottivat siellä jo punasilmäisinä odottaen, että

ovet avautuisivat jo ties monennenko kerran. Vihdoin laivan ovien avautuessa ihmismassat rynnivät sisään neljä päivää jatkuneiden bileiden tyyssijaan. Monelle nämä bileet olisivat huipputapahtuma (sääliä heitä kohtaan).

Kotiuduttuamme hyttiimme laadimme pikaisen strategian. Suunnitelma oli lyhyt ja ytimekäs - ja tietenkin täydellinen. Ensimmäiseksi suuntasimme kulkumme kohti tax freeta, josta saattoi hankkia menovettä ja limua. Toiseksi suunnitelmissamme oli ns. rauhallinen alku ja siten vetäydyimme hyttiimme korjaamaan nestetasa-painoa.

Parin tunnin kuluttua, kun ei enää pystynyt olemaan paikoillaan lähdimme tunnustelemaan tilannetta ylemmille kansille. Meno siellä oli aivan goomaista. Kaikennäköistä krääsää olisi saanut ostettua joka suunnasta ja ihmiset olivat keskimäärin sikailumaisessa humalassa. Ruoan hinta oli noussut pilviin ja tax free-hinnoja ei juomissa enää huomannut.

Tällainen sinkkuelämän piristäjäristeily ei minua vakiintunutta miestä jaksanut kiinnos-

taa ja päätinkin siinä hiukan puolenyön jälkeen mennä nukkumaan. Nukuin hyvin ja PII-IITKÄÄÄÄÄÄN.

Rahat menivät - mitä jäi käteen

Aamulla laivasta lähtiessämme olivat ihmiset väsyneitä ja krapulassa, tai taas kännissä. Bussissa ihmiset keskustelivat toisen risteilyn päälajin saavutuksista. Piristävä ilme bussissamme oli Raumalle matkalla oleva OKL porukka, mikä oli päättänyt tulla Turun kautta. Olipa joukkoon eksynyt Lappeenrantalainen teekkarikin, joka oli menossa Raumalle jatkoihin.

Yleisesti ottaen 200 markkaa risteilystä, jolla nukkuu suurimman osan ei ehkä ole järin järkevää, mutta yleisesti ottaen 200 risteilystä, ottaen huomioon nykyisen hintatason, ei sekään ole järkevää. Kannattaa kuitenkin muistaa, että siellä käyneenä tietää mistä puhuu.

Jussi "Mies joka ei pysy heireillä edes sängyssä" Raittilla

Sitsit

Delta ei ole järjestänyt sitsejä sitten naismuistiin (miesmuistihan on tunnetusti paljon lyhyempi), mutta 30.1. silloin-vielä-niin-aktiivinen bailandovastaava ailahtelevan sitsitoimikunnan kanssa sai aikaan messevät sitsit.

Suunnattomien vaikeuksien ja useamman voimasanan saattamana pöydät roudattiin Sosikselta VY:n juhlatilaan. Vielä kun kerättiin kaikki pallit ja jakkarat yhteen, saatiin tarvittava määrä istumapaikkoja. Tsempalovastaava aloitti gourmet (?) aterian valmistelun ja tällä välin Terhi kattoi pöydät sekä Juppe (Jussi) miehiseen tyyliinsä loihti tunnelmavalaistuksen.

Alku aina hankalaa

Porukkaa alkoi valua jo hyvissä ajoin ennen ilmoitettua aikaa. Bilevastaavan paineet kyökin puolella vain kasvoivat, kun kinkkukiusaus ei suostunut lämpemään. Väen rauhoittuessa piti sitsitoimikunnan äänekkäin jäsen Terhi teki aluksi selväksi, miten sitseissä käyttäydytään, mikä to-

sin ei näyttänyt menevän joidenkin pilttien jakeluun (hukkui varmaan postituksessa toim.huom.). Säännöthän ovat hyvin yksinkertaiset: silloin ei puhuta kun lauletaan tai seremoniamestari (Mäntsy) on äänessä. Eli ruoka suussa ei puhuta, ja kun otat et laula sekä toisin päin.

Ensimmäiset pullot olikin jo avattu ja useampi laulu laulet-

Herkullisen ruoan jälkeen kom punchen. Traditionaalisesti punssilaulua hoilattiin myös tuoleilla ja pöydän alla. Sosiksen kalustoa säälien pöydän päällä laulelu jätettiin väliin.

Ja lopussa kiitos...

Loppuillan ohjelmaan kuului paljon laulua, snapseja, formulakisat, snapseja, Arin ratkirie-

tu heleä-äänisen Kristan johdolla, kun salaatti saapui pöytään, sillävälin bibbalovastaava yhä hikoili kinkkulootien kanssa... Uskomattoman monen pullon, laulun ja hikipisaran jälkeen kinkkukiusaus al dente tarjoiltiin jo HIEMAN humaltunelle bilekansalle. Bailuvastaavan suureksi onneksi pikkaisen raaka kinkkua-teria meni kuin kuumille kiville.

mukas puhe sekä snapseja. Pari pilttiä innostui juomaan kilpaa, jonka seurauksena Delta sai uuden Mr. Ökläpöglän. Aamuyöllä tapahtui sekä kähmintää että pariintumista ja jotkut jopa bailasivat. Eräät eivät edes päässeet yöksi kotiin, mutta se onkin jo aivan eri tarina.

Kati Peltonen

☝ *Ruokailun alkaessa hertsi hymy Matinkin naamalle ja nälän selkä taittui.*

☞ *Kärsivää bilekansaa juuri ennen sapuskan saapumista. Snapsi kuvassa vasemmalla.*

...jatkoa sivulta 5

Tähän aikaan vuodesta toisen vuosikurssin opiskelijoiden olisi valittava joku seuraavasta kuudesta koulutusohjelman linjasta:

Fysiikan linja
Teoreettisen fysiikan linja
Materiaalitieteen linja
Elektroniikan ja tietotekniikan linja
Tähtitieteen linja
Fysiikan opettajan linja

Fysiikan pro gradu - päivä on torstai 23.4. Aiheista kuullaan suullisia esityksiä **Quantumin Auditoriossa klo 12-14.** Töistä tehtyjä postereita on nähtävissä Auditorion edessä 20.-24.4. Tutustukaa aiheisiin,

joista saatte käsityksen eri alueiden tutkimuksesta, johon fysiikan opetus perustuu.

Tutkimuslaboratoriot ovat avoimna torstaina 23.4. klo 10-12 ja klo 14-16. Käykää tutustumassa eri tutkimuslaboratorioihin ja kyselkää. Kutakin fysikaalisten tieteiden linjaa vastaa ainakin yksi tutkimusryhmä. Fysiikan tutkimusryhmiä on useampia: avaruustutkimus, optiikka ja spektroskopia, teollisuusfysiikka ja Wihurin tutkimusyksikkö. Materiaalitieteen sekä elektroniikan ja tietotekniikan laboratorioissa on molemmissa kaksi tutkimusryhmää. Tuorlan observatorio (15 km Helsingin suuntaan) on tutkimuslaitos sinän-

sä.

Jokaisen toisen vuoden opiskelijan, jolla on suorituksia yli 30 ov. **pitäisi ilmoittautua jonkun em. linjan opiskelijaksi viimeistään perjantaina 8.5. klo 12 mennessä.** Tätä varten on **ilmoittautumislomake** toisen kerroksen ilmoitustaulun luona tentti-ilmoittautumislaitikon vieressä. Lomake jätetään **valkoiseen postilaatikkoon** (2.krs tentti-ilm. laitikon luona).

Kaikki opetushenkilökuntaan kuuluvat (samoin kuin minäkin parhaani mukaan) vastaavat mielellään kysymyksiinne.

Kyllikki Rossi
 email: krossi@utu.fi
 (huone Quantum 153)

Tämä sivu on jätetty tyhjäksi

Akateeminen Aurajoki-laivuritutkinto

14.5.1998

<http://aurajoki.ry.utu.fi/>
aatu@utu.fi

*Hauskaa kevättä ja
silleen...*

T:

